

всичкы-тѣ съ Св. Връщеніе, послѣ отиде
 въ своѣ-тѣ пещерѣ. Аспеватъ, или Петръ,
 като видѣ, че старецъ-тѣ нѣма келіѣ, нъ
 живѣе въ такъвѣ малкѣ пещерѣ, призова
 каменозидатели, та мѣ направихъ три ке-
 лій, еднѣ малкѣ черковичкѣ и прибави всн-
 чкы-тѣ потрѣбны за въ кѣщи, да не въ-
 де прѣподобный оскѣденъ отъ нищо. А но-
 вопокръстенни-тѣ нерачихъ вече да си оти-
 дѣтъ, нъ желѣвшицѣ да сѣ насѣятъ отъ
 сладкы-тѣ неговы поученіѣ, молѣхъ го да
 имъ дозволи за да сѣ насѣятъ около. Нъ
 той неблаговоли на това, защо-то сѣ бо-
 ше да не бы сѣ развалило негово-то без-
 мѣстіе, и за вѣде гы на друго мѣсто, дѣ-
 то гы настани, като имъ отрѣди да си на-
 правятъ кѣщи и една черквѣ, нѣтъкъ имъ
 Свѣщенници и Діаконы; а самъ си гы часто
 посѣщаваше да имъ приказва слово Божіе.
 За малко врѣмѣ, като сѣ събирахъ отъ всѣхъ
 оттамъ, покрѣствахъ гы и прѣсѣлавахъ сѣ
 на това мѣсто, що-то отъ день на день,
 умножавани стана като единъ голѣмъ градъ;
 а Теревоніевъ баща Петръ, съ молѣж-тѣ на
 прѣподобнаго Евтиміа быде рѣкоположенъ